

עלין שהווא א עולה לששים רבוא, וזהו דור הולך ודור בא. אמר לו רבי שמעון: והרי הזקן אמר שהגלגול הוא ביסוד, ושם י' שמתגלגל בו ושורה עליו ונח בו מאותה טרחת הגלגול שטרח בששה ימים, שעולים לשש באותו, ולששים ב' שש פעמים עשר, ולששת אלפים באלף, ולששים רבוא בכתר עליון, וזהו דור הולך ודור בא והארץ לעולם עמדת.

ובבב זמן שבא והולך, השעה עומדת לו, זהו שפיתוב והארץ לעולם עמדת, שלזה בת זוגו עומדת לו בכל מקום ובכל גלגול ובכל שעה, אף על גב שהולך ובא בכמה גלגולים, זהו צדיק וטוב לו, ולמי ששעתו לא עומדת לו, אלא שעה אחת שאינה בת זוגו עומדת לו, וזהו צדיק ורע לו, כמו שבארנו בעלי המשנה, כל מי שדוחק את השעה, השעה דוחקתו.

אמר לו רבי אלעזר: והרי רבי פדת צדיק גמור היה, ולמה לא נפל בשעה שלו שהיא בת זוגו בן גילו? אמר לו: בני, יש גלגול שמחייב אותו שנופל במזלו שהוא בן גילו, שנאמר בו ארץ אשר לא במספנת תאכל בה לחם, שהיא שעת המזון, שעת החיים והבנים, ויש גלגול שמחייב אותו שלא נופל בשעה של המזונות שהיא בת גילו, אף על גב שעשה כמה זכיות בעולם, ומשום זה פרשוה בעלי המשנה, בנים חיים ומזונות, הדבר לא תלוי בזכות, אלא הדבר תלוי במזל, שהגלגול גורם לו כאלו שהדבר תלוי במזל.

במזלא תליא מלתא, דגלגולא גרים ליה פאלו במזלא תליא מלתא.

עלאה דאיהו א סליק לשתיין רבוא, ודא איהו דור הולך ודור בא.

אמר ליה רבי שמעון והא סבא אמר דאיהו גלגול ביסוד איהו, ותמן י' דמתגלגל ביה ושריא עליה ונח ביה מהווא טרחא דגלגולא דטרח בשית יומי, דסלקין לשית באתו, ולשתיין ב' שית זמנין עשר, ולשית אלפין באלף, ולשתיין רבוא בכתר עלאה, ודא איהו דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת.

ובבב זמנא דאתי ואזיל שעפא קיימא ליה, הדא הוא דכתיב והארץ לעולם עמדת, דלהאי בת זוגיה קיימא ליה בכל אתר ובכל גלגולא ובכל שעפא, אף על גב דאזיל ואתי בכמה גלגולין, האי איהו צדיק וטוב לו, ולמאן דשעפא דיליה לא קיימא ליה אלא שעפא אחרא דלאו בת זוגיה קיימא ליה, והאי איהו צדיק ורע לו, כמה דאוקמוה מארי מתניתין כל מי שדוחק את השעה השעה דוחקתו.

אמר ליה רבי אלעזר, והא ר' פדת צדיק גמור הוה, ואמאי לא נפל בשעפא דיליה דאיהו בת זוגיה בן גילו, אמר ליה ברי אית גלגולא דמחייב ליה דנפיל במזליה דאיהו בן גילו, דאתמר ביה (דברים ח ט) ארץ אשר לא במספנת תאכל בה לחם, דאיהו שעפא דמזוני ושעפא דחיי ובני, ואית גלגולא דמחייב ליה דלא נפיל בשעפא דמזוני דאיהו בת גילו, אף על גב דעביד כמה זכוון בעלמא, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא, דגלגולא גרים ליה פאלו במזלא תליא מלתא.

ומה שאמר, אם רצית שאחריב את העולם אחזור ואכרא אותו ואפשר שנפלת בשעת המזונות, כך שמעתי, בודאי שכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, זה גוף האדם שנקרא עולם קטן, ומשום כך נאמר, אם רצית שאחריב את העולם, ואביא אותו בגלגול אחר, ואולי שנפלת בשעת המזונות.

בינתיים הרי זקן הזקנים, עתיק העתיקים, יורד אליו ואומר, העולם שלכל צדיק זו השכינה, כשהסתלק ממנה העמוד האמצעי ונשארת חרבה, ובשכילה נאמר תרצה שאחריב את העולם? שכל ספירה וספירה נקראת גלגל, ועם ו' הוא גלגול, ושש ספירות באותיות עולים לששים רבוא, וזהו דור הולך ודור בא, ואין דור פחות מששים רבוא, והארץ לעולם עמדת, זו השכינה.

שהיא נקראת אולי, ועליה נאמר כל זה ואולי שזוכה לשעה של המזונות, ועליה נאמר על אוכל אולי, שפכר התחייב קדם שיבא לעולם, שהיא השכינה הפתוחה, וזה התחייב בספירה שהיא למעלה ממנה. עד שהתקן לאותו מקום שנטלה נשמת האדם, אין לו תקנה בשכינה הפתוחה, שהיא השעה של כלם, ומשום זה השעה לא עומדת לו, ואם תלוי במזל העליון, אפלו שיעשה כמה זכיות, לא בזכות הדבר תלוי, שהרי הוא מחייב מלמעלה. אמר רבי שמעון: מכאן משמע הגלגול תלוי בשכינה, שהיא במינו, אבל אם אחרת יקח לו, אם אותה רוח תבא בגוף אחר, שהרי אינו ממנו, מה כתוב בו? עומדת לו שם השעה, והיא בת זוגו. אמר: ודאי שהשעה עומדת לו, שהיא בת זוגו וזוגו שהתגלגלה

ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא והדר אבריה ואפשר הנפלת בשעתא דמזוני, הכי שמענא בודאי דכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, דא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן, ובגין כך אתמר אי בעית דאחריב לעלמא, ואייתי ליה בגלגולא אחרא, ואולי הנפלת בשעתא דמזוני.

אדהכי הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית לגביה, ואמר עולם דכל צדיק דא שכונתא, פד אסתלק מינה עמודא דאמצעיתא ואשתארת חריבה, ובגין אתמר תבעי דאחריב עלמא, דכל ספירה וספירה אתקריאת גלגל, ועם ו' איהו גלגול, ושית ספירן באתנון סלקין לשתיין רבוא, ודא איהו דור הולך ודור בא, ולית דור פחות משתיין רבוא, והארץ לעולם עמדת דא שכונתא.

דאיהו אתקריאת אולי, ועלה אתמר כולי האי ואולי דזכי לשעתא דמזוני, ועלה אתמר ^(דניאל ח ב) על אוכל אולי, דכבר אתחייב קדם דייתי לעלמא דאיהו שכונתא תתאה, והא אתחייב בספירה דאיהו לעילא מניה, עד דאתתקן לההוא אתר דאתנטיל בר נש נשמתיה, לית ליה תקנה בשכונתא תתאה, דאיהו שעתא דכלהו, ובגין דא שעתא לא קיימא ליה, ואם תליא במזלא עלאה אפילו דיעביד כמה זכוון לאו בזכותא תליא מלתא, דהא מחוייב איהו מלעילא, אמר רבי שמעון מהכא משמע גלגולא דתליא ^(דף ק ע"ב) בשכונתא דאיהו במיניה, אבל אם אחרת יקח לו ^(שמות כא ו), אם ההוא רוחא ייתי בגופא אחרא, דהא לאו איהו מיניה, מה פתיב ביה קיימא ליה שעתא תמן ואיהו בת זוגיה, אמר, ודאי עומדת לו שם השעה, והיא בת זוגו.